

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 671/2021
16.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Петровића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Петровића - адвоката Немање Лукића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К.29/2019 од 21.01.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 273/21 од 26.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Петровића - адвоката Немање Лукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К.29/2019 од 21.01.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 273/21 од 26.04.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 13К.29/2019 од 21.01.2021. године окривљени Стефан Петровић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 169 таблета МДМА плаве боје облика квадрата са логотипом домине укупне нето масе 65,78 грама и 1,38 грама МДМА у облику кристала. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, а по прибављању података о њиховој висини.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 273/21 од 26.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Стефана Петровића - адвоката Немање Лукића и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду 13К.29/2019 од 21.01.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Стефана Петровића - адвокат Немања Лукић, због

битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Београду 13К.29/2019 од 21.01.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 273/21 од 26.04.2021. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног Стефана Петровића ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Стефана Петровића у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то искључиво на потврди о привремено одузетим предметима, а коју је као незаконит доказ суд морао издвојити из списка предмета. Као разлог незаконитости наведене потврде, бранилац истиче да је иста сачињена противно одредбама ЗКП, јер окривљени није био присутан приликом утврђивања количине и врсте психоактивних супстанци које су се налазиле у спорном каишу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер је потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ за град Београд, Управа полиције ПИ за безбедност на рекама број 176/18 од 15.04.2018. године резултат законито спроведене доказне радње привремено одузимање предмета, тако да и по начину прибављања и по својој садржини представља законит доказ и на истој се може заснивати пресуда. Наиме, наведена потврда садржи све податке прописане одредбом члана 150. став 1. ЗКП и то опис предмета који су одузети од окривљеног, податке о окривљеном Стефану Петровићу од кога су предмети одузети, место где су исти пронађени, као и својство и потпис лица које радњу спроводи, а потврду је без примедби потписао Стефан Петровић. Како из списка предмета произилази да су психоактивне супстанце које су се налазиле у ПВЦ кесицама пронађене од стране полицијских службеника ПИ за безбедност на рекама приликом прегледа окривљеног Стефана Петровића и то у уздужном простору каиша који је окривљени носио на панталонама са рајсфершлусом са унутрашње стране и од њега на лицу места одузете, дакле да је окривљени био присутан приликом проналаска психоактивних супстанци у ПВЦ кесицама у спорном каишу, то околност да ли је окривљени био присутан приликом самог бројања ПВЦ кесица по налажењу овога суда није од утицаја на законитост наведене потврде, при чему се количина и врста

пронађених и одузетих психоактивних супстанци утврђује физичко-хемијским вештачењем од стране МУП-а РС ДП УКП Национално криминалистичко-техничког центра, а којем вештачењу свакако не присуствује окривљени.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Петровића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да нижестепени судови нису у образложењима побијаних пресуда дали јасне и аргументоване разлоге за доношење осуђујуће пресуде у односу на окривљеног, те да нису дали разлоге због чега током поступка нису утврдили спорну чињеницу да ли је окривљени био присутан приликом утврђивања садржине каиша, као и да другостепени суд није дао оцену жалбених навода одбране, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу Врховног касационог суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима и разлозима датим у правноснажним одлукама и указује на по њему погрешну, паушалну и пристрасну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа и изношењем сопственог чињеничног закључка да из свих изведених доказа произилази да је окривљени психоактивне супстанце које су критичном приликом пронађене код њега држао искључиво ради њиховог коришћења заједно са друштвом са којим је дошао на журку, а да не постоји ни један доказ да је окривљени психоактивне супстанце држао ради њихове продаје на журци.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне и пристрасне оцене изведених доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Петровића - адвоката Немање Лукића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић